

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Hidasi Gábor által képviselt felperesnek a dr. Pintér Mária ügyvéd által képviselt alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és járulékai iránt a Fővárosi Bíróság előtt 31.P.22.002/2009. számon megindult és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.214/2010/3. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 60.000 (Hatvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 36.000 (Harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes köteles az államnak külön felhívásra megfizetni.

Ez ellen az ítélet ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet megállapította, hogy az alperes az általa üzemeltetett „..” című internetes honlapon a 2009. február 17-én közzétett „Zsarukkal kerestetik ..-t” című cikkben annak a hamis látszatnak a keltésével, hogy a felperes a címen átvett egy ügyvédi felszólítást, ezt követően azonban ismeretlen helyre költözött, azért, hogy a .. által ellene kezdeményezett büntetőeljárást hátráltassa és emiatt rendőrökkel kellett kerestetni, megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül az eredeti cikkel azonos elérhetőséggel, helyen, megjelenési módban és a cikkel azonos hozzáférési ideig jelentesse

meg az ítéletben megfogalmazott szövegű közleményt, valamint fizessen meg a felperesnek 300.000 forintot és annak 2009. február 17-től a kifizetésig járó törvényes kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rendelkezett az eljárási költségek és az eljárási illetékek viseléséről.

A jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállás szerint az alperes által üzemeltetett „...” internetes oldalon 2009. február 17-én a „Zsarukkal kerestetik ..-t, csak szexre tartja fiúja, ..” címmel jelent meg cikk, amely a felperesre vonatkozóan a következő közléseket tartalmazza: „... még nem vette át a ..-ügyben kiküldött bírósági idézést. Nem találja a bíróság ..-t. A címére kiküldött idézésre visszajött levélen az áll: ismeretlen helyre költözött. .. azért jelentette fel a riportert, mert a könyvében azt állította: a híradós többször is ittasan vezette a ..! című műsort a ..-n. - Az általunk küldött ügyvédi felszólítást még tudták kézbesíteni, ám mivel arra a megadott határidőn belül nem reagált, megtettük a büntetőjogi feljelentést nagy nyilvánosság előtt jelentős érdeksérelmet okozó rágalmozás miatt - mondta .. , .. ügyvédje a Blikk-nek.”

A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperes a cikkben közölt valótlan tényállításokkal és a való tények hamis színben való feltüntetésével megsértette a jóhírnevét és a becsületét. Kérte az alperes további jogsértéstől való eltiltását, a cikk reá vonatkozó részének eltávolítására kötelezését, valamint elégtétel adását, továbbá az alperes 700.000 forint nem vagyoni kárának és kamatai megfizetésére kötelezését. Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A jogerős ítélet indokolása szerint a cikk címe és a büntetőeljárással kapcsolatban szereplő közlések azt a hamis látszatot keltették, mintha a felperes magatartásával hátráltatni, akadályozni kívánná az eljárást. Az alperes a tények önkényes, egyoldalú csoportosításával, néhány eljárási cselekmény kiemelésével a való tényeket hamis színben tüntette fel. A cikk - annak címében is kiemelten - az átlagolvasó számára azt közvetítette, hogy rendőri segítséget szükséges igénybe venni a felperes megtalálása, illetve a büntetőeljárás lefolytatásának érdekében. Az alperes e hamis látszat keltésével megsértette a felperes Ptk. 78. §-ban védett jóhírnevét. Ezért a jogerős ítélet a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja szerint a jogsértést megállapította, a b) pont alapján az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és a c) pont szerint kötelezte az alperest megfelelő elégtétel adására. A jogerős ítélet a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjának alkalmazásával a Ptk. 339. § alapján kötelezte az alperest nem vagyoni kár megtérítésére, amelynek összegét a Pp. 206. § (3) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg. Megállapította, hogy az alperes cselekménye a Pp.

163. § (3) bekezdés szerint köztudomású tényként is elfogadhatóan hátrányt okozott. Az alperes jogsértő magatartása miatt a felperes magyarázkodásra kényszerült, személyének megítélése az olvasók számára hátrányosan megváltozott.

A jogerős ítélet ellen, jogszabálysértésre hivatkozással, az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, tartalmilag annak hatályon kívül helyezése és elsődlegesen a teljes kereset, másodlagosan a kártérítési igény elutasítása érdekében. Felülvizsgálati álláspontja szerint tévesen állapította meg a jogerős ítélet a hamis látszat keltésével a jóhírnév sérelmét. Megfelelt ugyanis a valóságnak, hogy a felperes az idézést „még nem vette át” és a bíróság a rendőrség segítségét vette igénybe a felperes címének felkutatásához. Ezzel összefüggésben okszerűen vonhatta le azt a következtetést, hogy a bíróság nem találja a felperest. A feljelentő személy jogi képviselője közzétett nyilatkozatának valóság tartalmáért nem köteles helytállni. Arra pedig még utalást sem tett, hogy a felperes az ügyvédi felszólítás kézbesítését követően költözött volna ismeretlen helyre, illetve szándéka a büntetőeljárás hátráltatására irányult. A terhére rótt hamis látszatkeltés lényegében nem a kifogásolt közlésből, hanem a jogerős ítélet által a közleménynek tévesen tulajdonított többlettartalomról vonható le. Az alperes a kárigény elutasítására irányuló másodlagos kérelmének indokaként hangsúlyozta, hogy az eljáró bíróságok bizonyítás nélkül fogadták el a felperes előadását és tévesen hagyták figyelmen kívül a mérlegelés során az internetes oldal szerény (napi 100-200 fő) látogatottságát, amelynek a felperes megítélése szempontjából jelentős hatása nem volt.

A felperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Ptk. 78. § (1) bekezdés értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés alapján a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

E rendelkezés alapján a jóhírnév sérelmét pedig általában a valótlan és a közfelfogás szerint sértő tény állítása, híresztelése, hamis színben való feltüntetése okozza. A való tények hamis színben való feltüntetését jelenti, ha megtörtént események sajátos csoportosításával alaptalanul következtetnek további (meg nem történt) tényekre, illetve, ha utalásokkal, célzásokkal, feltevésekkel keltik további események megtörténtének látszatát (EBH 2000/297.sz.).

Téves az a felülvizsgálati álláspont, hogy a jogerős ítélet a cikkben szereplő közlésekből nem következő „többletartalom” alapján, tévesen állapította meg a hamis látszatkeltezővel a jogsértést. Nem vitásan megfelelt a valóságnak, hogy a felperes ellen rágalmozás vétsége miatt büntetőeljárás indult és ebben az eljárásban a bíróság felperes részére küldött, tárgyalásra szóló idézésének kézbesítése sikertelen volt, mert a küldemény „ismeretlen” jelzéssel érkezett vissza. Az is megfelel a valóságnak, hogy ilyen esetben a jogszabály lehetőséget biztosít arra, hogy a bíróság megkeresésére a rendőrség a címet ellenőrizze. Mindezt azonban a kifogásolt írásmű úgy tárta az olvasók elé, hogy a felperes a bírósági idézést „még nem vette át”, „nem találja a bíróság” a felperest, „a címére kiküldött idézésre visszajött levélen az áll: ismeretlen helyre költözött”, majd ezt követően a feljelentő személy jogi képviselőjének nyilatkozataként ismertette, hogy a bírósági eljárást megelőzően küldött „ügyvédi felszólítást még tudták kézbesíteni”. Ez utóbbi közlés azon túlmenően, hogy a perben a felszólító levél eredményes kézbesítése bizonyítást nem nyert, és a téves felülvizsgálati állásponttal szemben az alperest más személy cikkben közzétett valótlán tartalmú nyilatkozatáért is felelősség terheli (BH 1990/468.sz., BH 2000/241.sz.), sugallta annak lehetőségét, hogy a felperes az ügyvédi felszólításban kilátásba helyezett büntetőeljárás elől menekült ismeretlen helyre. Ezt a feltételezést nyomatékosítja a cikk címe is, mely szerint „zsarukkal kerestetik” a felperest. Mindebből a Pk. 12. számú állásfoglalásban foglaltaknak megfelelően, a cikk egészét tekintve, a kifogásolt közléseknek a szövegösszefüggésben való értelmezése alapján megállapítható, hogy a sérelmezett közlemény a való tényeket abban a hamis színben tüntette fel, hogy a felperest a rendőrséggel kell kerestetni, mert a büntetőeljárás eredményes lefolytatásának megghiúsítása érdekében ismeretlen helyre költözött. Ezért jogszabálysértés nélkül állapította meg a jogerős ítélet a jogsértést.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A jogerős ítéletnek az alperest nem vagyoni kártérítésre kötelező rendelkezése a felülvizsgálati kérelemben írt indokok alapján nem volt jogszabálysértő. Amit a felperes a jogsértő magatartással összefüggésben okozott nem vagyoni hátrányaként személyesen előadott, a Pp. 163. § (3) bekezdés alapján köztudomású tényként is elfogadható. Nem sértett tehát jogszabályt a jogerős ítélet azzal, hogy a nem vagyoni hátrány bekövetkeztét külön bizonyítás nélkül elfogadta.

E jogszabály téves alkalmazását a felülvizsgálati kérelem kifejezetten jogszabálysértőként nem kifogásolta. Az alperes által hivatkozott internetes oldal látogatottsága pedig csupán a kártérítés összegszerűségének megítélése során nyerhet értékelést.

Miután erre az alperes már az elsőfokú eljárásban is hivatkozott, az eljáró bíróságok - más körülmények mellett - e tény ismeretében mérlegelték a Pp. 206. § (1) bekezdés alapján a nem vagyoni kárpótlás összegét, amely az ítélezési gyakorlatra is tekintettel nem volt eltúlzott. Ezen túlmenően az alperes felülvizsgálati kérelmében nem adott elő olyan értékelhető indokot, amely alapján a bírói mérlegelés jogszabálysértő jellege megállapítható lenne.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta és a pervesztes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte a felperes jogi képviseletével felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) és (2) bekezdés alapján, a kifejtett ügyvédi munkával arányban állóan megállapított felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdés alapján a pervesztes alperes köteles az államnak megtéríteni.

Budapest, 2011. január 26.

Dr. Mészáros Mátyás sk. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin sk. bíró

A kiadmány hitelül:

Vné

tisztviselő